

[Socialministeren.]

Czekoslovakiet har Arbejdsministeren ladet udarbejde et Forslag om 40 Timers Arbejdsuge. Ogsaa i Bulgarien, Kanada, U. S. A. er man i Regeringerne beskæftiget med dette Spørgsmaal.

Men saa kommer det mest interessante. For nylig er der officielt fra Italiens Side sket Henvendelse til Arbejdsbureauet om at indkalde en særlig international Konference til Drøftelse af Mulighederne for en international Konvention om en almindelig Forkortelse af Arbejdstiden til en 40 Timers Arbejdsuge. Der har i den Anledning i Slutningen af September været afholdt et ekstraordinært Styrelsesraads-møde, hvor man vedtog at indkalde en teknisk Konference i Januar 1933 til Behandling af dette Spørgsmaal. Den franske Arbejdsminister har ligeledes udtalt sig for en international Overenskomst. Det samme gælder det østrigske Nationalraads samt den tyske Regerings Repræsentant i Arbejdsbureauets Styrelse.

Her er altsaa ikke Tale om noget Paahit fra de danske Fagforeningers Side eller overhovedet fra Fagforeningsside. Her er Tale om et omfattende Samfundsproblem, som beskæftiger ikke alene Nationaløkonomer, ikke alene de enkelte Repræsentanter, men som nu ogsaa vil blive Genstand for international Regeringskonference paa Regeringsinitiativ, og det er klart, at i en Verden, der sukker under en kronisk Arbejdsløshed, som man gør for Tiden, maa dette Spørgsmaal interessere alle. Derfor undgaar heller ikke det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal at beskæftige sig med Arbejdstidsforkortelsen, at beskæftige sig med dette alvorlige Samfundsproblem, hvis han da ønsker at optræde som en Politiker med Ansvar overfor de Forhold, vi lever under i Øjeblikket.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister udtalte, at aldrig har en Finansminister været stillet overfor en sværere Opgave end den at skulle lave et Budget som det, der indeholdes i Finanslovsforslaget for det kommende Aar. Jeg maa tilstaa, at efter min Opfattelse er det i hvert Fald gjort paa en meget let Maade,

fordi Indtægterne aldeles ikke svarer til det, man kan paaregne, og fordi Udgifterne ikke alle er medtaget. Det, der vil komme ud til Befolkningen, er, at Finanslovsforslaget viser et Overskud paa 1 Mill. Kr. At der saa er sagt et og andet om, at dette og hint er der ikke taget Hensyn til, det kommer ikke ud paa en saadan Maade, at man har det staaende med Tal.

Men Sandheden er efter min Mening, at Statsbanernes Underskud er regnet 7 Mill. Kr. for lavt efter de Forhold, der foreligger indtil denne Dag. Sandheden er, at Forbrugsafgifterne, saaledes som Tiderne har været i de senere Maaneder — og det er ud fra den Tid, hvori man befinder sig, man maa budgettere —, er regnet 15 Mill. Kr. i det mindste for højt. Sandheden er, at der ikke er taget Hensyn til, at Kronens Guldværdi er faldet.

Hvis Budgettet skulde være stillet rigtigt op talmæssigt, kunde det efter min bedste Overbevisning ikke vise et Underskud paa mindre end 35 Mill. Kr., og jeg beder Finansministeren paavise, hvor der i disse Talopgørelser maatte være nogen Fejl af Betydning. Jeg ved vel, at det i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget er sagt, at man regner med normale Tider, men det er i Sandhed en nem Sag at lægge et Budget, hvis man simpelt hen forudsætter normale Tider, medens Sandheden er, at Tiderne er ganske unormale.

Jeg maa altsaa gentage, at det Finanslovsforslag, der er fremlagt, er i Bund og Grund uærligt.

N. Neergaard: Det er den højtærede Finansministers Bemærkning om, det Udvalg, som skulde nedsættes for at stille Forslag om Besparelser paa Finansloven, der giver mig Anledning til en Bemærkning.

Der maa være stor Trang paa Agitationsnumre fra den højtærede Finansministers Partis Side under den forestaaende Valgkampagne, hvis man virkelig vil gribe til dette. Det er nemlig fuldkommen grebet ud af Luften, at Venstre har modsat sig dette Forslag.

Venstres Finansudvalgsgruppe som Helhed har tiltraadt Forslaget. Skønt et enkelt Medlem har haft sine Betænkelig-